

Vállalkozás és adózás

1980-ban több kormányhatározat született a kereskedelem és a fogyasztási szolgáltatások szervezeti formáinak korszerűsítésére. Ez a köztudatba úgy ment át, mint az egyéni vállalkozások körének kiszélesítése. Mi történt azóta Kiskunhalason, s milyen az adófizetési morál? Ezekkel a témákkal foglalkozott a városi tanács végrehajtó bizottsága, legutóbbi ülésén.

A termelés- és ellátás-felügyeleti osztály vezetője, **Várnai Iván** elmondta, hogy a kereskedelem eddig 38 bolt és 27 vendéglátó egység választotta az új üzemelési formát. A szerződéses és jövedelem-érdekeltségű üzletekkel kapcsolatban a tapasztalatok általában kedvezőek: a nagyobb önállóság és anyagi ösztönzés hatására nőtt a forgalom, hosszabb lett a nyitvatartási idő, s nagyobb nyereséget kapnak a vállalatok is.

Persze, azért gondok is vannak. A tájékoztatás hiánya, a mérések pontatlansága miatt gyakori a vásárlók megkárosítása. Tavaly emiatt 28 esetben indult szabálysértési eljárás. Jogos panasz, hogy ezekben a boltokban egyre kevesebb az alacsony haszonkulcsú áru, egyes vendéglátó helyeken pedig nem teremtik meg az előírt osztálybasorolási feltételeket. Emiatt zárták be annak idején a Halasi csárdát és további hat egységet kellett figyelmeztetni a szabályra. Komoly probléma továbbra is az árubeszerzésnél a korrupció, a kenőpénz, amit áthárítanak a vevőkre.

A magánkereskedelem forgalma öt év alatt megháromszorozódott. 1986-ban serkentőleg hatott a vál-

lalkozói kedvre, hogy az új lakóépületek földszintjén korszerű üzlethelyiségeket létesítettek. Magas a divatáru boltok — vagyis: a butikok — aránya. (Számuk: 22.) Itt érvényesülhet leginkább a gyorsaság a divathoz, a vásárlói igényekhez való alkalmazkodásban. Ahol viszont az árban nem érvényesíthető a befektetett tőke és többletmunka, ott nem jelenik meg a magánkereskedő. (Lásd: csecsemőruházat, élelmiszer.)

Az iparban is egyre több a kisvállalkozás. Kiskunhalason most 372 kisiparos dolgozik, zömük főállásban, 66-an nyugdíjasként.

A magánvállalkozás új jogi kerete a gazdasági munkaközösség: ebből 137-et találhatunk, fele-fele arányban magánjellegű, illetve vállalatit. Utóbbiak száma csökkenőben, aminek oka az is, hogy az Ikarus nem engedélyezte elődje, a Pémmunkás munkaközösségeinek további működését. A kisvállalkozásokban jelenleg kétezer dolgozó vesz részt, s hogy sikeresen ténykednek, azt a 154 millió forintot meghaladó bevétel is igazolja.

Az adófizetési morálról, meghívott vendégként, **Sándor Miklós**, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságának vezetője tájékoztatta a testületet.

Az adóbevallások gyakran pontatlanok és hiányosak, s bizony olykor-olykor baj van a feltüntetett jövedelmekkel is. Példaként idézte Sándor Miklós, hogy megyénkben az állatorvosok évente 3367 forint adót fizetnek a bevallott jövedelmük után, az orvosok háromszorozódott. 1986-ban évi átlaga pedig 4586 forint. A szobafestők ennek

négyszeresét, a kőművesek ötszörösét róják le. Valószínű, hogy a valóságos jövedelem a beismertnél jóval magasabb.

Az idén eddig a megye 4030 adózója közül 566-nak van hátraléka, tartozásaik összege csaknem 7 millió forint. Megfigyelhető, hogy fokozódott a társadalom anyagi differenciálódása, a nem munkabér jellegű jövedelem jelentősen szaporodott.

Nem ritka jelenség a kihívó, pazarló költsékezés, ugyanakkor a napi megélhetésért küzdők száma egyre nő. A közvéleményt nyugtalanítják ezek. Sokakban felmerül a kérdés: egyeseknek miből telik a kiemelkedő életszínvonalra? Jogosan kerül tehát előtérbe a jövedelem-illetőleg vagyonelszámoltatás. De ez már a tervezett új adóreform része.

A vb-tagok kérdésére a megyei vezető annyit mondott még el, hogy a hivatalt július 1-jén hívták életre 160 fővel, ami a korábbi létszámmal azonos. Ez az új szabályok bevezetése után a duplájára fog nőni. Az illetékhivataloktól és a tanácsok pénzügyi osztályától átvették az adóügyi feladatokat. Mára a tanácsok csupán négyféle adónemnek gazdái, ezek: a föld-, az eb-, a ház- és a gépjárműadó. Az előzetes felmérések alapján a megyei igazgatóságon kívül öt körzet felállítását tervezik, ezek egyike a halasi lenne.

Horváth Róbert

KITÜNTETÉSEK ALULNÉZETBEN

Nem tudom, hogy vannak vele, én ilyenkor, ünnepek táján különös figyelemmel bújom az újságokat, azoknak is a kitüntetésekéről szóló hasábjait. Ismerősöket keres az ember, akiknek majd illik gratulálni a magas elismeréshez. Meg az sem hátrány, ha tájékozódik a földi halandó a világ folyásáról: ki ment el (végre!), érdemei elismerése mellett, veretes ordóval nyugdíjba, s ki az, akit a szűkebb pátria vezérekara fényes plecsnire érdemesnek tartott.

Hogy az érdemtelenül éremhez jutottak devalválják a tisztességes, becsületes munkát? Követek el már ennél nagyobb gazságot is.

Miért sorolom mindezeket? Mostanában, a nyitottság okán, nyíltabban beszélhetünk olyan dolgokról, ami nemrég még a magamfajta számára is tabu volt. Rövid hírt tett közbe a televízió körzeti stúdiója, mely szerint a hatszáz esztendőn keresztül használt Szentkirály közsénevet — harmincöt év után — Lászlófalváról ismét Szentkirályra változtatták. A szent és a király, így együtt, túl sok volt az ötvenes évek elején hatalmaskodóknak... És mit gondolnak, a keresztségben miért pont Lászlófalva lett a település? Nem fogják eltalálni? Mert az akkori tanácselnököt éppen Lászlónak hívták, s ezzel adóztak nagysága előtt...

Az e gondolattal kapcsolatos emlékeim oly régiak, hogy talán nem is igazak. Bár tény, hogy 1949-ben — első elemista voltam akkor — még hetes volt a jeles. S november 7-e tisztelőre az egyik tehetősebb szülő gyermeke, előmenetelét segítő, finom tepertős pogácsával lepte meg a tanítónéit, s az osztályt. Nem is maradt el a jutalom: társunk egy piros tintával beírt hestessel gazdagodott írásból és maga-

tariásból, anélkül, hogy órán hátrattette volna a kezét, vagy takaros malacfarkat varázsolt volna a kis ó betűre.

Nem értettem a dolgot, mentem hát apámhoz: mi köze a töpörtűs pogácsának a jelesekhez. Öregem mosolygott, s azt mondta:

— Magas az fiam neked, mint kacsának a lajtörja...

Igaza lehetett, mert ma sem értem ezeket. Vöröslő fejjel jön az egyik üzem vezetője:

— Olvastad az újságot? Mindigszolgálatkés Lajoska a szakma kiválója lett. A kenyér ünnepeén vette át a kitüntetést...

Bizonygatja, hogy nem az irigység beszél belőle. Örül ő annak, ha más boldogul. Csak hát az elismerés mögött nincs kiemelkedő teljesítmény, a munkaidőben végzett, apróbb, magánjellegű segítség sorozatát díjazták így. A keze ügyében lévő gépeket, berendezéseket száz hozzáértő szerelő sem tudná életre csókolni.

— Szembeköpe ez a lelkiismeretes munkának...

S dohog rendületlenül. Azt mondja: új munkahelyet keres magának, ezt a pofállanságot nem nyeli le. Nem viseli el a szégyent, hogy azt higgyék: ő, az üzem vezetője áldását adta erre a gyalázatra...

Csillapítani próbálom, sikertelenül. Végősoron nem történik más, mint hogy egy hozzáértő szakember, több évtizedes helytállás után odébbáll, másutt, erkölcsösebb környezetben próbál szerencsét, ugyanakkor valaki más érdemtelenül jutott éremhez, devalválva ezzel a tisztességes, becsületes munkát.

De mint említettem volt: követek el már ennél nagyobb gazságot is.

Sz. P. M.

Ügyelet után, Lengyel doktorral

Sokat foglalkoztunk már a halasi, és Halas környéki betegek egyik legfőbb bajával, a rendelőben történő, órák hosszág tartó várakozással. Úgy gondoltuk, a „hallgattassék meg a másik fél” elve alapján szót váltunk dr. Lengyel Jánossal, a kórház általános sebészténeke orvosával, egy átlagosan fárasztónak mondható ügyelet utáni reggelen. Természetes, hogy legelőbb az sztk dolgai jönnek elő:

— Egy, nyolctól délután négyig húzódó, ügyeleti napon kétszáz betegnél többet vizsgálunk meg a sebészetben. A kórháznak nagy a vonzaskörzete. Ha Soltszentimréről, vagy Akasztóról jön valaki, az bizony távozna minél előbb... Így délelőtt változás nagy a tumultus, délután viszont alig van valaki. Próbálkoztunk már azzal is, hogy a halasiakat visszarendeltük délutánra. Erőlködésünk hasztalan volt; ők is szeretnék már délelőtt elfelejteni az orvost. Így aztán hiába is akarnánk mi beosztani a betegeket, épp az ő jól felfogott érdekükben...

Azt mondja Lengyel doktor, hogy az éjszaka csendben télt el.

— Késő délután hoztak egy férfit Kiskörösről. Perforált vakbél. Megoperáltuk. Aztán átkötöttem a fekvőbetegeket az osztályon. Következett egy idős néni, késő este pedig egy kiskatona futott be, a tengeren csúnya tályoggal, azt kellett rendbe tenni... Nem volt még éjjel, amikor megjött a mentő egy nyolcéves akasztói kisfiúval. Szerencsétlennek mostanában összejön minden. Két hete a baloldali veséjével voltak problémák, most meg a másik oldalon a vakbél rakoncátlankodott. Elmúlt egy óra, mire végeztünk a műtéttel. Nagyon megkedveltem a kis srácot. Ilyen bátor, barátságos gyerekek még nem találkoztam. Ugye, az

éjszakai ügyelet adminisztráció nélkül fabatkát sem ér, meg kellett még írnom a jelentéseket...

Megtudjuk tőle azt is, hogy most már úri életük van, április óta ugyanis levált tőlük a traumatológia, a baleseti ügyelet. Mert — a teljes képbe ez is beletartozik — a nagy strapával járó, munkás műtettek bizony ott vannak.

Beszélgetésünk nem kerülhette meg az anyagi megbecsülés témakörét sem.

— Hívonta nyolc ügyeletet adunk. Nem a szabad választás törvényei szerint. Nekünk kötelességünk ezt a penzumot teljesíteni. Kapunk ügyeletenként háromszáz forintot. Ez a pénz aztán helyére teszi majd az adóalapunkat; levonás után alig fogunk többet eltenni száznegyven forintnál. Azt már kár is kimondani, hogy Nyugaton egy ilyen ügyeletért adómentesen fizetnek háromszázat, természetesen márkában...

Vegyünk a végére valami szépet, jót, amiben lelke szerint mindig örömet lel az orvos:

— Nemrégiben bélzárdással operáltunk egy beteget. Mi is a legrosszszababba gondoltunk, szerencsére nem így volt. A gondot egy sugárgombafertőzés okozta. Hamarosan teljesen rendbe jön...

Szabó Pál Miklós

Másfél ezer első

Városunkban több mint ezerhatszáz gyermek kezdte meg az idei tanévet, újoncként, valamely oktatási intézményben; közöttük 367 kiscsoportos óvodás és 420 első osztályos általános iskolás. A Szilády Aron Gimnáziumba 116, az egészségügyi szakközépiskolába 36, a II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskolába 95, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Intézetbe 210, a 618-as szakmunkásképzőbe pedig 420 első iratkozott be.

A zsúfoltság némiképp csökkent, jöllehet a 30—32-es osztálylétszámok még távolról sem nevezhetők ideálisnak.

A Dimitrov téri iskola két osztálya a tanügyi gazdasági óvodába jár, az óvodásokat — ideiglenesen — a Kuruc vitézek téri bölcsődében helyezték el. Továbbra is fogadja a környékbeli és a kertvárosi gyerekeket a reketyei iskola, ahol van napközis csoport és az étkeztetésről is gondoskodnak. A tanulókat busszal szállítják. Az ÁMK új szárnyában lévő tíz tantermet az általános iskolán kívül a gimnázium is használja. A Szűts József iskolában ezután már nem váltott műszakban tanítanak.

H. Zs.

ORSZÁGOS SZERVIZHÁLÓZAT,
ÁLLANDÓ KÉSZENLÉTBEN

Kisszövetkezet nagy tervei

O Németh Mihály (az előtérben) műszertábla bemérést végez, Sándor Csaba egy szoftveren dolgozik.

— Szövetkezetünk az idén május 1-jén alakult meg, előtte tagságunk az ELEKTROSZET gmk-ban dolgozott. Megrendelőinknek azonban a gmk számlái után 20 százalék különadót kellett fizetni — világítja meg az átalakulás miertjét dr. Perényi Rezső elnök.

— **Mi a kisszövetkezet fő profilja?**

— Foglalkozunk diesel elektromos aggregátorok gyártásával, telepítésével és szervizelésével, középiskolai tápegységek és elektronikus átkapcsoló rendszerek, számítástechnikai programok készítésével, valamint gépi adatfeldolgozással.

— **Kik a megrendelők?**

— A Ganz-MÁVAG kiskunhalasi gyárában évente 80 aggregátor komplett villamos szerelését és helyszíni telepítését végezzük. A TANÉRT-nek száz középiskolai tápegységet gyártunk. Szoftvertermékeinket a SKALÁN keresztül forgalmazzuk. Fontos a nagyvállalatokkal való kooperáció. A Ganz-MÁVAG-nak elég tőkéje van a gépészeti gyártáshoz, mi pedig megoldjuk az elektronikus részek készítését, a telepítést és a szervizelést.

— **Úgy hírlék, nem számít kiemelkedőnek a havi 10–15 ezer forintos kereset.**

— Így igaz, ez nem is titok. Mint ahogy az sem, hogy ennyit nem napi 8 órában keresnek dolgozóink. Negyvennégyen vagyunk, közülünk 15-en mindig úton vannak, az ország különböző pontjain ténykednek. Állandó ügyeletet tartunk. Olyan szerződésünk is van, mely szerint a hibabejelentést követő 24 óra belül el kell végezni a szükséges javítást.

— **Mennyi nyereséget**

terveznek az első évben?

— Tízmillió forintot, amelyet rendelésállományunk alapján, úgy látunk, sikerül is teljesítenünk. A 38 százalékos bruttó jövedelemadó kifizetése után még marad a rendelkezési alaphoz fejlesztésre is.

— **Tudtommal a gmk-t többször is vizsgálták különböző bejelentések miatt.**

— Hazudnék, ha azt mondanám, hogy felhőtlen napokat éltünk eddig. Tevékenységünk szem előtt van. Ertek már alaptalan vádaskodások bennünket, de ezeket a folyamatos ellenőrzések tisztázták. A múltból azonban inkább a dicsőreket őrizzük meg emlékezetünkben, van belőlük több is. Például az MSZMP KB köszönő levele, amelyben a „gyors, gondos és szakszerű” munkavégzést méltatják.

Posztobányi László

FEJLESZTÉSEK AZ ÁLLAMI GAZDASÁGBAN

Likőrüzem és fajtaváltás

Mennyi pénze marad manapság egy mezőgazdasági nagyüzemnek beruházásokra? Ez iránt tudakozódtunk a Kiskunhalasi Állami Gazdaságban Tóth József gépesítési és Kampós Jenő kertészeti főmérnököktől.

— Harminc éve változatlan az alapkonceptiónk: első a szőlőtermesztés, mint alaptevékenység, erre épül a borászat és ezt egészíti ki a borászati melléktermékek feldolgozása. A jogszabályok adta lehetőségeken és a képződött vállalati szintű nyereségen belül ez motiválja fejlesztéseinket. Az elmúlt két évben 170 millió forintot költöttünk erre a célra, ami az érdekeltségi alap negyven százaléka — magyarázza Tóth József.

— **Kezdjük az alaptevékenységgel...**

— Legfontosabbak az új ültetvények. Az ismételt fagykarak felgyorsították

az amúgy is elkerülhetetlen selejtezést. A biztonságos alapanyagellátáshoz ezer hektár szőlővel kell rendelkezünk. Öt év alatt hatszáz hektárral telepítünk, ennek csaknem felével már végeztünk is — mondja Kampós Jenő. — Az utóbbi évek fagykáráinak tapasztalataiból tanultunk; az új ültetéseknél ügyelünk a fajtaváltásra és a művelési mód korszerűsítésére. Ma egy hektár telepítési költsége négyszázezer forint, ebből százötvenezer az állami támogatás.

— **Milyenek a borászat beruházási igényei?**

— Több éves előkészítés

után tavaly kaptunk engedélyt egy nyugati palackozó gépsor vásárlására. Ezzel a mintegy százmillió fejlesztéssel, egy évtizedre gondoskodunk a töltő kapacitásról — veszi át a szót Tóth József, majd a borászati melléktermékek feldolgozására tér át. — Elsőnek a borkölyüzemet említem. Törkölyüzelő berendezésünkkel ma gőzt állítunk elő, amit az üzem energiaellátására fordítunk. Ehhez világbanki hitelből vásároltunk dán berendezést. A befektetett tőke tíz év alatt térül meg.

— **Mi a helyzet a Casanova programmal?**

— A borkölyüzemben keletkezett szeszből fűrtőjás likőrt gyártottunk. Nagy volt a kereslet, ezért 45 millióért új üzemet építettünk. A tervezett megtérülési idő négy esztendő. A palackozó gépsort úgy alakítottuk ki, hogy többcélú hasznosításra is alkalmas legyen. A fűrtőjás likőrök iránt azóta csökken az érdeklődés, de időben elkezdjük az alacsony alkoholtartalmú szeszitalok előállítását.

A legsikeresebbnek a Frutta sool sorozat bizonyult.

— **Egyéb fejlesztések?**

— Vágóhídi melléktermék feldolgozására 12 milliós beruházással hoztuk létre Kunfehértón protein üzemünket. Az állati vérből nyert protein iránt a kozmetikai és az élelmiszeripar is érdeklődik. Ezen kívül több mint hétmillió jutott szintentartó gépvásárlásokra. Két év alatt 21 millió forint felhalmozási adót fizettünk be. Gazdaságunk mindig is az országos átlag fölött állt a fejlesztések terén; a vállalati eredmény csökkenése ellenére sem fordítottunk erre kevesebbet, mint korábban.

— **Egy fejlesztés hatékonysága a gyors megtérüléssel mérhető?**

— Korábban ez így volt, azonban a szőlőt ért komoly károk miatt jelentősen visszaesett az alaptevékenység eredményessége. A talpraálláshoz igen komoly fejlesztésekre van szükség. Megtérülését a végtermékben csak jónéhány év múlva látjuk.

H. R.

Tisztuló meder Kunfehértón

A kunfehértói tó állapota miatt az üdülőtulajdonosok és a helyi tanács között fokozatosan elmérgesedő viszony az utóbbi időben több szerv és testület előtt volt téma. A tanácselnök lemondása után az augusztus 20-án megismételt fórum meghívója és az írásos anyag is kedvező fogadtatásra talált. Szokatlanul udvarias hangnem, tárgyilagos tájékoztató — a mintegy háromszáz jelenlévő nem csalódott!

A példás gondossággal előkészített rendezvényen nem hiányzott a megfelelő hangnemtől, tárgyalás minden érdekelt helyet foglalt. A kivitelezést vállaló Dunamenti Regionális Vízmű Vállalat igazgatójának szakembere ismertette a munkák előirányzott menetét, Csúpity Zoltán vb-titkár részletesen beszámolt a befejezett lakossági pénzek felhasználásáról, a kifüggesztett táblán mindenki érzékelhette a tő megmentésének ütemtervét.

A több mint tucatnyi hozzászóló hasznos kiegészítéseire, észrevételeire és javaslataira kielégítő megnyugtató válaszokat kapott. Az üdülögazdák meg erősítették tisztességükben a többszörös tagjait, bővítve a társadalmi testület létszámát.

Mivel sok közérdekű bejelentés is elhangzott, ezeket a fórumról készült jegyzőkönyv alapján a helyi tanács továbbítja a Démász kirendeltségére és a rendőrkapitányságra.

A tanácskozás résztvevői egyhangúlag szavazták meg az ismertetett megoldási javaslatot, s szeptemberben valóban megkezdődhet az iszapkotrás. A tervek szerint 1990-re Kunfehértó ismét olyan lesz, amilyennek a heves években a nyaralók megszerették. Úgy tűnik: végre helyreállt a béke a már-már hitevesztett üdülőtulajdonosok és a közéleti tanács között.

—horváth—

KÖVESÚTRA VÁRVA

Minden emberben él a vágy, hogy környezetét széppé, kényelmessé tegye. Van aki a megoldást mástól várja és vannak, akik a „segíts magadon” elv hívei.

Az Arany János, a Török és a Bátya utca lakói, megelégedve a port és a sarat, úgy döntöttek: saját pénzüket felhasználásával kövesutat építenek — építtetnek. Közös képviselőjük, Szelecsén János felvette a kapcsolatot a városi tanács illetékeseivel, akik kedvezően fogadták az elképzelést. Mindez 1986 márciusában történt, azóta eltelt másfél év és sehol semmi.

A miertre Bótás Józseftől, a városi tanács pénzügyi, terv és munka-

ügyi csoportvezetőjétől kértünk választ.

— 1986 márciusában keresett meg bennünket az említett lakóközösség képviselője. Jelentkezéseket elfogadtuk és a '86 márciusi vb-ülésen határozat született arról, hogy az Arany J., a Török valamint a Bátya utca aszfaltozására még 1986-ban kerüljön sor. Ezután a KÉV halasi Ütvevő vm-jének kiadtuk a tervezési megbízást. Először elvállalták, később azonban visszavonták. A terveket végül is a Bácsút Tervező és Műszaki Szolgáltató vm készítette el, 1986 novemberében. A kivitelezés viszont, kapacitás hiányában, 1987-re húzódott át. A városban egyébként

összesen 7, 1986-ra ütemezett utépítés nem valósult meg. Az 1987 januári vb-ülés újra megtárgyalta a kérdést és új sorrendet alapított meg. Ennek értelmében a KÉV most a negyedik negyedévre vállalta a munkát. A felsorolt három utcában az építési költsége 1 millió 280 ezer forint, melyből a lakók hozzájárulása 241 ezer.

Biztosan mindenki szeretne már pontot tenni az ügy végére. A beruházó városi tanács azért, hogy egy kellemetlenséggel kevesebb legyen; a kivitelező azért, hogy felvehesse a munkáért járó pénzt; az ott lakó 37 család pedig azért, hogy végre jó úton, száraz lábbal lehessen közlekedni.

L. I.

Az utcanevet nem látja!? Na látja!...

Szörszálhasogatásnak vehetné valaki e kis jegyzetecske témáját. Leike rajta! Én úgy gondolom, hogy azért még ki kell írni a sarokra: melyik a Kossuth utca. Még akkor is, ha ennek jelentőségét nem tulajdonítanak a régóta itt lakók. De mit tegyen a jámbor másvidékről származó? Kérdezősködjék, természetesen. Nem rossz megoldás, mégsem az igazi.

Mindenesetre, szerény honorárium fejében, közre adom fotóval illusztrált ismereteimet. Ott, ahol halványan olvasható a táblán az „S”, az „U” és a „H” betű, nagy valószínűséggel a Kossuth utca van, ahol viszont egymás alatt két rozsdás tábla látható, és az alsóba a korrózió intarziát harapott, az már majdnem tuti, hogy a Jósika utca...

—eszpéem—

Ketten százhárom éve dolgoznak

A Felsővárosi Általános Iskolában az adminisztrátori teendőket két testvér, **Szalmári Erzsébet** és **Julianna** látja el, lassan két évtizede. Nem lenne benne semmi különös, ha nem tudnánk, hogy Erzsébet 82, Júlia pedig 78 éves.

Augusztus végén az iskolában a tanévkezdéskor szokásos lázas felhajtásban Szalmári Juliannát kértem, idézze fel munkás éveik fontosabb állomásait.

— Jómagam 1929-ben kerültem a felsővárosi óvodához és innen is mentem nyugdíjba. Tizenkilenc éve pedig — mivel összevonták az óvodát és az általános iskolát — mint nyugdíjas adminisztrátor dolgozom az iskolában. Nővérem 28 évig földnyilvántartó volt a földhivatalban, nyugdíjazása óta ketten vagyunk itt ügyintézők. Nem gondolunk még a pihenésre. Nagyon szeretjük a gyerekeket, úgy véljük, erkölcsi kötelességünk segíteni a Felsővárosban élő és tanuló fiatalok nevelésében. Amíg a tantestület szeretetét is érezzük, nem gondolunk másra, csak a munkára. Hosszúnak tűnt

O Szalmári Erzsébet

a nyári pihenő, alig várjuk, hogy elkezdődjön a tanév. Nincs ebben semmi rendkívüli: csupán tesszük, amit kell.

Gszelmann Ádám igazgató meséli, hogy Szalmári Julianna nem egyszerű ügyintéző, naprakészen ismeri például az oktatási jogszabályokat. Nővére választásos élő lexikon, nyilvántartásában nem le-

O Szalmári Julianna

het hibát fölfedezni. Soha nem voltak táppénzen. Ha törött karral is, de mindennap munkára jelentkeztek. Nélkülük nehezen képzelhető el az intézmény zökkenőktől mentes élete. Hosszú távon számítanak rájuk.

További jó egészséget, hasznos munkálkodást kívánunk mindkettőjüknek.

—háer—

„Restauráltam Corvinát és más kódexeket is”

1919. december 7-én születtem Kiskunhalason. Kun gyerek vagyok. Apám virágkertes volt, édesanyám hét testvéremmel együtt nevelt és mindig arra intett, hogy jó legyenek. Öt éves lehettem, amikor az óvónénitől, jó magaviseletemért, kaptam egy szép könyvet, amit sokáig óvtam, babusgattam, hiszen jószágom bizonyítéka volt. Azt hiszem: ekkor szerettem meg a könyveket.

Azán megtudtam, hogy van a városban valaki, aki még nálam is jobban imádja őket. Ez a valaki **Iván János** könyvkötő volt. Ettől kezdve bejártam a műhelyébe és néztem, csodáltam gyönyörű műveit. Nagyon sokat tanultam tőle és annyira haladtam, hogy nem is kellett ipariskolába járnom, mert a mester szerint én már többet tudtam, mint amit ott tanulhattam volna.

Sok ifjúkori halasi barátom sajnos már nem él: **Hollósi Sándor**, aki később a járási hivatalban dolgozott, **Gyenyizse Antal**, aki kiváló kőműves lett és sorolhatnám tovább...

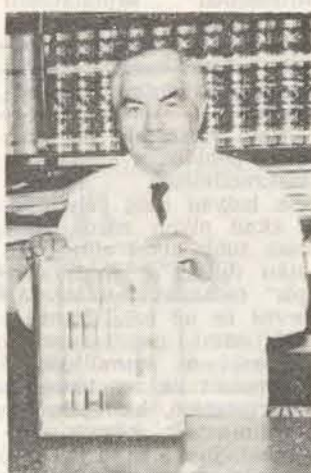
Tizenöt éves voltam, amikor, levelezve, kapcsolatba kerültem a váci Kapisztrán Nyomdával, amely a Ferencesrendiek birtokában volt. Itt csodálatosan szép könyveket nyomtattak, a köteteket pedig valóságos művészettel nemestítették. Ez nagyon

csábított. Megszöktem Kiskunhalasról és elmentem Vácra, a nyomdába. Így lettem szerzetes, a kódexmászoló szerzetesek késői utóda. A szakvizsgát és a mestervizsgát kitűnő eredménnyel tettem le.

Vác annyira megtetszett, hogy eredeti nevemet, a Czibolyát Vácra változtattam. Ezután a céhlegények példáját követve külföldre mentem, hogy még inkább tökéletesítem tudásomat. Jártam Csehországban, Svájcban, Hollandiában és mindenhelyütt dolgoztam, csak hogy elhesselem a szakma különleges fogásait is.

Azóta restauráltam Corvinát és más világhírű kódexeket is. Rengeteg minikönyvet kötöttem be, nagyon dekoratív táblával. II. Erzsébet angol királynőnek hat év alatt két minikönyvtárat készítettem. Saját találmányom: a könyvtár a könyvben. Ennek az a lényege, hogy minikönyveket helyezek el egy nagyobb, díszes könyvborítóban.

Sok kiállításom volt már itthon és külföldön. Az elsőt és a századikat Kiskunhalason rendeztük meg. Néhány éve a halasi városi tanács a Bokányi Dezső utcai vöröskeresztes székházat megvette és ott létesült egy állandó kiállítás munkáimból. Szeretettel és gyakran gondolkodom a városra, újabb darabokat szánok a tárlat bővítésére. A halasi címer ma

O „Találmányom: könyvtár a könyvben.”

is a műhelyemben van, fő helyen.

Huszonhét éve vagyok az Országos Könyvkötő és minden minisztérium rendel tőlem. Eddig huszonkilenc tanítványom volt, most készülök a 300. kiállításra. Örömmre szolgál, hogy elismerik munkámat. A KIOSZ-tól megkaptam a Szakma kiváló mestere kitüntetését, háromszor nyertem el az arany díjat, az ipari miniszter Kiváló munkáért kitüntetésben részesített, az Elnöki Tanácstól pedig a Munka érdemrend ezüst fokozatát vehettem át.

Váci György könyvkötő művész szavait lejegyezte:

Lévay Kálmán

MÉG EGYSZER A VIDEO STÚDIÓRÓL

Egyelőre nincs mivel és nincs miből

(...) Érdekes cikke volt a legutóbbi számnak a videó stúdióról szóló. En, mint halasi polgár, eddig nem tudtam, hogy Kiskunhalas tavaly pályázatot nyújtott be az MTA-Soros alapítványhoz. (...)

(...) A cikkben érdeklődéssel olvastam, hogy ez év áprilisában megalakult a Kiskunhalasi Közművelődési Egyesület. Nagyon szeretném, ha nyilatkozatot kérnének az egyesület elnökétől vagy más, tisztviselőjétől: hogyan alakul programjuk, a tagság létszáma, hogy lehet valaki tag, milyen célt tűzött zászlajára az egyesület stb. Nem értem a tanácsai garancia fogalmát sem, mert a városi tanács vb költségvetéseiben és számlaiban ebben a formában egymillió forint nem szerepelt.

(...) Érthetetlennek tartom azt is, hogy **Szemerédi László** és az általam eddig ismeretlen egyesületi tisztviselők „kicsinyes ügyek miatt nem tudnak megegyezni”. A város kárára lehet nálunk nem megegyezni? Egy cikk keretében ugyan ültessék már szembe egymással az egyesület elnökét és Szemerédi Lászlót...

dr. Ván Lajos

Kedves Ván Lajos!

Kérésének megfelelően — igaz attól függetlenül — összejöttünk. Nemcsak a közművelődési egyesület elnöke és Szemerédi

László (ugyanezen egyesület titkára), hanem **Földi Lajos** (az egyesület társ-titkára), **Somfai István** (a művészeti vezető) és **Balogh István** is. Az asztalnál egymással szemben ülve, eszmeileg egymás mellett, egymással vitázva, de a „nem ellened, hanem érte haragszom” tudatában.

Levelére válaszolva: Az MTA-Soros alapítványhoz az ÁMK munkatársai nyújtottak be egy tervezetet. Ebben jelezték, hogy ha a pályázatot elnyerik, a tévérendszert az iskolai mellett, városi televíziózásra és más célokra is felhasználják. A pályázatot a város vezetőit is meggyőzte.

A Kiskunhalasi Közművelődési Egyesületet a szükség hozta létre. Alapszabálya szerint: a cél a város közművelődési életének gazdagítása. Tag lehet minden állampolgár, sőt jogi személy is, aki az alapszabályt elfogadja, és az évi 200, illetve 1000 forint tagdíjat befizeti. A tagság szervezése most folyik. Tisztelettel várunk mindenkit.

— **Amiben egyetértünk:** a meglévő eszközöket használni kell, s amint lehet, a városi televíziózást el kell kezdeni. Mivel azonban központi kábel csak a Kossuth utcai lakótelep utolsó ütemében épült lakásokba került be, így egyelőre csak azokban a lakótömbökben képzelhető el. Ezért a kis teljesítményű műsorszórás en-

gedélyezését is szorgalmazni kell.

— **Amiről vitatkozunk:** kik használják a tévéberendezést, milyen körben lehessen a drága eszközökkel kísérletezni? Elkezdjük-e a televíziózást a kevés lakás ellenére is, a műsorszórás engedélyezése előtt? A stúdióknak igényelt helyiségek más célra is kellenek, itt kompromisszumra van szükség. Vitáinknak mind ez ideig a város nem látta kárát. A felszerelés fontos részei a mai napig nem érkeztek meg, s jelenleg pénz sincs. Tehát pillanatnyilag nincs mivel, s nincs miből televíziózni.

— **Mit tehetünk?** Az egyszeri és ismételt eseményeket úgynevezett konzerv anyagként rögzítjük. Városi etűdök címmel sorozat készült Somfai István jóvoltából. Mindezekkel gyakorlatot szerzünk a televíziózásban, s később az eddig felvett anyagot be is mutathatjuk a város polgárainak.

A régi barátsággal üdvözlő (és várja közénk) a Kiskunhalasi Közművelődési Egyesület vezetősége nevében:

dr. Kövecses Gyula

(Somfai István kérésére közöljük, hogy a stúdióeszközértéke körül keringő, több millióról szóló legendák hamisak. Ezek a berendezések jó amatőr színvonalúak, s nem érnek többet, mint amennyiért vették őket. — A szerk.)

NEMRÉG BEÁZOTT, MOST KIGYULLADT

Tűz — átadás előtt

Augusztus 27-én délután hat óra tájban az ÁMK új épületszárnya fellett vastagon gomolygott a füst. A halasi tűzoltók rövid idő alatt eloltották a gyorsan terjedő lángokat.

Szabó Gábor villanyszerelő:

— Négyen dolgoztunk a tetőn, a csonkokra hegesztettük fel a köracélt. **Csauth Attila**, **Thorma Zoltán** és **Kiss Gyula** segí-

tett.

— Tudták, milyen veszélyes munkát végeznek?

— Nem, erre nem hívták fel a figyelmünket. Villanyszerelők vagyunk. Ha nincs hegesztő, akkor valahogy mi is megcsináljuk.

A látvány elszomorító. Másnap reggel 9 órakor műszaki átadás lett volna. Az „eredményről” **Csonka László** tűzoltó hadnagy, parancsnokhelyettes tájékoztató:

— Becslésünk szerint a kár 63 ezer forint. Szerencsére idejében észreveték, így milliók értékét tudtuk megmenteni. A bejelentéstől számított 25 percen belül a tüzet lokalizáltuk.

— Milyen hiányosságokat fedeztek fel?

— A tetőn dolgozó szakmunkások nem voltak felkészítve az alkalmi tevékenységre. Természetesen ebben nemcsak ők, hanem munkahelyi vezetőik is hibásak. A területre nem adtak ki hegesztési engedélyt. A tűzvizsgáló szakértő szabályszerűségi eljárást kezdeményez majd a felelősök ellen.

— A tanulságok?

— Minden ilyen dologra engedélyt kell kérni, helyzettelméréssel. Hegesztést csak szakember végezhet, aki tűzbiztonsági oktatásban részesült. És még valami: kérjük a lakosságot, ha lehet, a helyszínen ne zavarják a tűzoltók munkáját, mert a mostani esethez is rendőri segítség kellett.

(Somos László felvétele)

posztobányi

SZÜRET '87

Talán kevesen tudják, hogy 1987 a szőlő és a bor nemzetközi éve. És még kevesebben, hogy Európa számos települése — így Kiskunhalas is — benevezett az ebből az alkalomból kiírt nemzetközi versenybe, hogy elnyerje a Szőlő és a Bor Városa kitüntető címet. Az idén tehát a pályázat is kötelez, hogy gazdag programot kínáljunk a városiakoknak, a szeptember 18-19-ét Szüret '87 rendezvénysorozat keretében. Ime, zeltető a választékból:

Pénteken nyílik a Szilády Aron Gimnáziumban a város üzemeltető termékkiallítása, a díszmadár bemutató és a díszítő szakkör tárlata. Az állami gazdaság folyosó galériája Bodor Miklós grafikáinak ad helyet. Az ÁMK-ban Puskás Sándor és művészbárátai műsoros estjére kerül sor.

Szombaton a zenés ébresztő után a vásárosok és borászok utcájába hívunk minden érdeklődőt, ugyanitt a Népművészet Ifjú mesterei népi kismesterségeket mutatnak be. A mozi előtt népi együttesek egész napos programját láthatják, hallhatják,

minden korábbinál gazdagabb összeállításban. Lesz mustkóstoló és almavásár, s aki nem szereti a birkaporköltet, szerb ételkülönlegességeket izelhet, jugoszláv testvérvárosunk mesterszakácsainak jóvoltából.

A hagyományos szüreti felvonulás délután nyújt látványosságot, majd szüreti bál zárja a napot. Az érdeklődők figyelmébe ajánljuk még a háromnapos Országos Tenyészversenyt, amely a határórság pályáján és szervezésében izgalmas küzdelmeket ígér.

Kovács Imre

A Halasi Tükör 10. számában a Lassan a testtel! című cikk írója, — ács — a rendelőintézetben sajnálatosan észlelhető zsúfoltságot teszi szövé, olyan kicsengéssel, mintha arról kizárólag az ott dolgozók tehetnének.

Nem vigasztaló, de tény, hogy például a szemészeti szakrendelések helyzete sok helyen még nehezebb, s akad olyan város, ahol csak több hetes előjegyzés után tudják a „nem sürgős” betegeket ellátni. Az orvos és az asszisztens is nap mint nap szenvedő alanya a tumultusnak. Számukra is az lenne a megnyugtató, ha optimális körülmények között dolgozhatnának, és nem úgy, hogy 4-5 percet számhatnak csupán egy betegre. Ennyi volt ugyanis az elmúlt havi percátlag. Kép-

Riposzt(-féle)

zeljük el, milyen idegi megterhelést jelent ennyi idő alatt felelősen megvizsgálni és ellátni egy — sokszor tehetetlen, nagyot halló, nem látó, nehezen együttműködő — beteget. Hogy miért nem lehet a betegeket szigorúan érkezői sorrendben beszólítani, annak indoklására csak néhány példa. Sürgősen kell ellátni a baleseteket, akiknek egyéb súlyos bajuk is van, akik mentővel hoznak, a zöldhályogokat, akiket más osztályra kell időben vizsgálatra küldeni, akiket hozzánk irányítanak azonnali vizsgálatra, az egészen kis gyermekeket, a terheseket, az előzőleg operáltakat és így tovább. Sajnos előfordul, hogy

egyszerre több beteget is vizsgálnunk kell, — éppen az idő- és helyhiány miatt, — és őket olyan sorrendben kell behívni, hogy a munka folyamatos lehessen. A vizsgálat sorrendje tehát nem önkényes. Mi lenne a megoldás? Még egy felszerelt rendelő, amit évek óta kérünk, mert a rendelőintézet még a hatvanas években tervezték és nem ilyen nagy forgalomra. A bőví-tésére pedig jelenleg nincs pénz, terület. Több orvosra is szükség lenne (...) Objektív körülményeink javulásáig kedves betegeink türelmét és megértését kell kérnünk.

Dr. Balogh Ágota szemorvos

A sürgős és más rendkívüli eseteknél a várakozók eddig is méltányolták a soronkívüliséget. A könnyű betegeknél vélt paciensek idegei sincsenek kötélből és azt a jogos igényüket, hogy belátható időn belül sorra kerüljenek, nem lehet elvitatni. Az ajtóra kifüggesztett „betegmarasztalót” továbbra is rendhagyónak találom, s nem más a véleménye a szakrendelő előtt naphosszat várakozó átlagbetegnek sem. Oszintén remélem, hogy a súlyos lélszám- és helyiség-gondok mielőbb rendeződnek. Nem kétséges: ez mindannyiunk érdekeit szolgálja, de az is biztos, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben erre nem éppen biztatóak a kilátások. Tehát: a megoldást — addig is — máshol kellene keresni.

Kovács Pál

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (szeptember 20-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ
Szeptember 4-5-6-án 4, 6 és 8 órákor: Krokodil Dundee (ausztrál).
7-8-9-én 4 órákor: Asterix és Kleopátra (francia), 6 és 8 órákor: Old meg a Söngunt (japán).
10-11-én 4, 6 és 8 órákor: King-Kong (amerikai).
12-13-án 4, 6 és 8 órákor: Víz és szappan (olasz).
14-15-16-án 4 órákor: Aladdin és a csodalámpa (japán), 6 és 8 órákor: Kék villám (amerikai).
17-18-án 4 órákor: Fehér farkasok (NDK), 6 és 8 órákor: Isten veletek barátaim (magyar).
19-20-án 4, 6 és 8 órákor: Egy nő vagy kettő (francia).
GOZON ISTVÁN MŰVELŐDESI KÖZPONT
Szeptember 5-én: magányosok klubja. 16 órákor: Boldog névnapot címmel zenés közönség.
8-án 17.30 órákor: Forrás-Uj Tükör klub. Kirándulás Sóstóra. Lakótelepi gyermekfoglalkozás.
12-én 15-17 óráig: körjátékok. A gyermekfoglalkozást az Erdei Ferenc lakótelep játszótérén tartják meg. Magányosok klubja: kirándulás Hajdúszoboszlóra.
15-én 19 órától Forrás-Uj Tükör klub. Diavetítés Kiskunhalasról.
19-én 16 órától: magányosok klubja. Zenehallgatás. 8-12 és 14-20 óráig díszmadárkiállítás.
ÁLTALÁNOS MŰVELŐDESI KÖZPONT
Szeptember 7-én 19 órákor: A halasi teniszkлуб alakuló közgyűlése.
18-án 20 órákor: Puskás-70. Magyaróta és operett gála-

műsor, a halasi származású művész 70. születésnapja tiszteletére.
JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ
Szeptember 20-ig az intézmény programokat nem szervez.
VASUTASOK SZAKSZERVEZETE MŰVELŐDESI HÁZA
Szeptember 5., 12- és 19-én 19-23 óráig: ifjúsági táncest.
VASUTAS CSILLAGSZATI KLUB
Szeptember 4-én 20 órától: távcsöves bemutató.
11-én 18 órától: Naprendszerünk. Diavetítéssel egybekötött távcsöves bemutató.
18-án 18 órától: Terelemleletek, vég és végétlen. Távcsöves bemutató.
SZAKSZERVEZETEK SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA
Szeptember 18-án 15 órákor: a díszítőművész szakkör jubileumi kézimunka kiállításának megnyitása.
VÁROSI KÖNYVTÁR
Nyitva: hétfőtől péntekig 8-19 óráig, szombaton 8-13 óráig. A gyermekkönyvtár nyitva: hétfőn, szerdán, pénteken 13-18 óráig, kedden, csütörtökön 8-12 és 13-14 óráig.
THORMA JÁNOS MŰZEUM
Halas, a Kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekinthető: naponta 10-18 óráig. A múzeum hétfőn zárva.
GYŰJTEMÉNYEK HÁZA
(Bokányi Dezső utca)
Váci György, a könyvkötő-mester; Csorba Tibor festőművész; Munkásmozgalmi emlékek című kiállítások. Megtekinthető: 10-18 óráig, hétfő szünnap.

Kontraszt

(Somos László felvétele)

Kerékpárlopások — megrendelésre

A többszörösen büntetett **Bacsó Endre**, Kiskunhalas, Széchenyi utca 21. szám alatti lakos legutóbb 1987. március 18-án szabadult. Mivel nem volt pénze, felkereste barátját, a szintén rovtott múltú **Bédi Bélát** (Kiskunhalas, Partiszó-lók 9/a.). Kérte adjon neki kölcsön pénzt. Mire Bédi azt felelte: hajlandó hitelezni, de csak azzal a feltétellel, ha részére Bacsó kemping kerékpárokat és kismotorokat lop. Ahogy hozza a gépeket, kapja a pénzt.

Bacsó Endre azonnal munkához is látott, s egy, a kenyérgyári bolt előtt kitámasztott piros Babet-

tái eltulajdonított, amiért „megrendelője” 800 forintot fizetett. Az Árpád utcában az egyik ház udvarán egy kemping kerékpár állt. Több se kellett neki: beosont, és elkötötte. Ezer forint volt a „jutalma”. Márciusban a posta előtt egy lezárt bicikli volt a következő, mely „üzleten” Bacsó ötszáz forintot keresett. A bűnlajstromot még folytathatnánk...

A városi bíróság dr. Isaszegi István büntető tanácsa szeptember 8-án kezdte meg a gyanúsítottak perének tárgyalását. A vád: üzletszerűen, nagyobb értékben elkövetett lopás, és erre való felbujtás. Emellett Bacsónak erőszakos és folytatódólagos magánlak-sértésért is felelnie kell, mivel június elején több éjszakát ismerőse lakásán töltött el úgy, hogy a sértetthez a padláson keresztül hatolt be, megvacsorá-zott, s mint aki jól végezte dolgát, lefeküdt.

Az ügy tanulságai: akármilyen kis időre is hagyjuk el a motort, vagy a kerékpárt, vegyük a farradságot és zárjuk le. És ha netán mégis bekövetkezik a baj: minden esetben tegyünk feljelentést, mert csak így van remény arra, hogy az eltűnt jármű egyszer megkerül, vagy hogy visszakapjuk az árát.

—th—t

PARDON!

Múzeumkerti (f)esték

Az idén hat alkalomra szólt a múzeumkerti évad, mely a zord időjárás miatt majdnem Filmszínházi estékre módosult. A kényes áthelyezés nem lett volna tragikus, ha a bérleteken rossz idő esetére nem a Gözon István Művelődési Központot jelölték volna meg. A rendezőknek talán csak ez az egy hiba róható fel.

Nem úgy a szervezőknek, akik — alulműlva a sokévi átlagot — igen gyenge műsorokat hajtottak fel, alig törődve a nyáron is igényesen szórakozni vágyókkal. Igaz, a meghívott művészek sem kápráztattak el bennünket: produkciójuk színvonala

leginkább a harkniera emlékeztetett. Agyoncsépett, bárgyú poénokat hallhattunk kínzó összevisszaságban, klasszikus költőink műveiből maradtak el versszakok, és hiába volt az előzetes felmérés, a közönség által kért előadók többségét nem láthattuk.

Az emberfia — már csak a szójáték kedvéért is — a kertí székekre kent zománccfestékre gondolt, mely előbb-utóbb felhólyagzik, lepattogzik. És akkor, ugye újra kell festeni, fel kell újítani őket. A szép hagyományokkal bíró Múzeumkerti esték rendezvénysorozatára is ráférne már egy kis tördés... — nyil —

A kétszínű tiszteletes

A Kecske című híradó „igazolható-sával” Bács-Kiskun helyi sajtóorgánuma is terítékre kerültek a televízió elmúlt pénteki Új hullámában, amolyan „ez kell a népek, erre harap, ezt falja, de mohón” stílusban hangszerelve. Szinte valamennyi önálló és nem önálló városi és községi lap elősorakozott a műsorban, a lassacskán legnagyobb példányszámú megjelenő Halasi Tükör kivételével. A difi nem is ez, hisz’ attól, hogy nem vesznek tudomást valamiről, hogy agyonhallgatnak valamit, attól még az létezik, mint ahogy, jelen esetben, létezik is... Hanem!

Az egyik szakértő nyilatkozó két újságot lobogtat különös hévvel, s emel ki fogadott prókátoroként a kupacból: a Petőfi Népet, amelyből — úgymond — minden olvasó bizvást megtudhatja, mi történt a megyében; valamint a Kecskeméti Szemlét, amely egyszerű például kivételesen nagyszerű, fény-

képes összeállítást közölt a tanács-tagjelöltekről. Nos, a szakértőt **Ballai Józsefnek** hívják, és nem más ő, mint a Petőfi Népe helyettes főszerkesztője, a Kecskeméti Szemle felelős szerkesztője, s az említett összeállításban bemutatott tanács-tagjelöltek egyike...

Mindez csak azért érdekes, mert két nappal az Új hullám sugárzása előtt ugyancsak Ballai József a Petőfi Népeben alaposan elverte a port — egyébként okkal — Rózsa Gyurin (sic!), aki a Kapcsolat legutóbbi, jubileumi adásában nem ártotta hozzászólásán méltatni és a nézők figyelmébe ajánlani saját, most megjelent könyvét.

A jelenség — sőt: jelenség (ti. e skizofrén viselkedés) — definiálására több magyar szólásmondás is kínálja magát. Közülük talán a legtalálóbb a kétszínű tiszteletesről szóló: ő az, aki következetesen bort iszik és vizet prédikál... —káf—

SPORTMŰSOR (szeptember 20-ig)

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztály, IV. forduló, szeptember 13., 16 óra, városi sportpálya: KAC-ME-DOSZ-Hajós (előtte, 14 órákor: ifjúsági mérkőzés).

Megyei II. osztály, III. forduló, szeptember 5., 16.30 Gábor Aron laktanya pályája: Honvéd Gábor Aron SE-Mezőfői HSE. Szeptember 6., 16.30, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus-Tiszaalpar (előtte, 14.30-kor: ifjúsági mérkőzés).

IV. forduló, szeptember 19., 18 óra, Gábor Aron laktanya pályája: Honvéd Gábor Aron SE-Akaszó. Szeptember 20., 18 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus-Harkakötöny (előtte, 14 órákor: ifjúsági mérkőzés).

KÉZILABDA

Szeptember 10., 16.30, gimnázium pályája: KAC-ME-DOSZ-Békéscsaba (NB-s, ifjúsági, női).

Szeptember 19., 16 óra, gimnázium pályája: KAC-ME-DOSZ-Kiskunfélegyháza (megyei bajnokság, férfi). Előtte

15 órákor: ifjúsági mérkőzés.

Szeptember 20., 10.30, gimnázium pályája: KAC-ME-DOSZ-Tatabánya (megyei bajnokság, női). Előtte 9.30 órákor: ifjúsági mérkőzés.

MUNKAHELYI OLIMPIA

A nagypályás labdarúgó mérkőzéseket 4-én és 7-én II és 18 órai kezdettel bonyolítják le a városi sportpályán „B” és „C” pályáin.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfielőgazdó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Kötárság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfielőgazdó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0753 Petőfi Nyomda Kiskunmajsza Felelős vezető: Viktor János